

Nr 356.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, angående vissa ändringar i avlöningsreglementet för tjänstemän vid statens järnvägar m. m.

I proposition nr 150 föreslår regeringen vissa ändringar i avlöningsreglementet för statens järnvägar. Innebörden i detta förslag är, att dels vissa nya befattningar å ordinarie stat tillskapas, dels att vissa befattningar uppflyttas i högre tjänsteställning med därmed följande bättre avlöningsförmåner.

Vad som här föreslås kan i viss mån anses ha sammanhang med organisationsspörsmålet vid statsbanorna. Men är detta fallet, då synes det mig som om förslaget kunde anstå, till dess en allmän omorganisation av verket äger rum. Jag finner nämligen det i hög grad ägnat att väcka betänkligheter, att man på det sätt, som skett från järnvägsstyrelsen, år från år tager fram någon speciell del av organisationsspörsmålet och framlägger detta för riksdagen. Så har nämligen skett nu under de senaste åren. Nästan för varje år har järnvägsstyrelsen via Kungl. Maj:t framlagt ett förslag om partiella utvidgningar och ändringar av organisationen på ett sätt, som man ej möter någon motsvarighet till inom något av de övriga statsverken. Riktigare är väl att i sådana organisationsfrågor förfara på det sättet, att en plan för hela verket på en gång utarbetas och att man sedan med ledning av denna plan framlägger ett förslag, som sedan får vara gällande under en del år framåt, till dess nya förhållanden möjligen inträffa, som motivera en ny plans uppgörande. Så har också i allmänhet skett vid övriga statsverk.

Att en sådan organisationsplan behöver åstadkommas även vid statens järnvägar, har vid upprepade tillfällen betonats av statens järnvägars överrevisorer, som i sina revisionsberättelser under flera år sagt ifrån, att en allmän omorganisation av statens järnvägar bör ske. Stödjande mig på detta uttalande, vågar jag alltså hävda den uppfattningen, att det är oriktigt att nu vidtaga sådana ändringar i statens järnvägars avlöningsstat, som kunna anses olämpliga med hänsyn till en blivande omorganisation vid verket. Såsom en sådan ändring torde åtminstone

kunna anses det i proposition nr 150 föreslagna inrättandet av 19 byrå-assistenter med placering å trafiksektionsexpeditionerna.

Som ett bevis för riktigheten i detta påstående kan t. ex. påpekas, att med avseende på den ifrågasatta omorganisationen av statsbanorna finnes bland fackmännen en mycket utbredd uppfattning, som gör gällande, att organisationsspörålet bör lösas på det sättet, att en s. k. driftsavdelning åstadkommes vid statens järnvägar samt att till denna avdelning bör förläggas allt arbete, som tillhör lokomotiv- och tågrörelsen m. m., under det att detta arbete nu är uppdelat å såväl trafik- som maskinavdelningen. Denna organisationsplan ifrågasätter även åstadkommande av driftsektioner eller mindre distrikt än de nuvarande. Skulle en sådan plan bliva dirigerande vid en kommande organisationsändring, kan det ifrågasättas, om de byråassistentbefattningar, som nu föreslås, komma att bli behöfliga. Det bör därför kunna anstå med framskandandet av dessa befattningar.

Som ett skäl för att riksdagen nu skall avslå Kungl. Maj:ts förslag i denna punkt kan också framhållas, att kungl. järnvägsstyrelsen t. o. m. måste erkänna, att fullt kompetenta sökande till alla dessa befattningar ej ännu finnas. Att under sådana förhållanden skapa ett befordrings-system, som siktar till att åstadkomma nya befattningar, innan aspiranterna till dessa befattningar ännu ens avlagt de teoretiska prov, som anses nödvändiga för befordrans erhållande, synes mig vara mindre nödvändigt. Härtill kommer, att en del av de trafiksektioner, å vilka enligt förslaget två byråassistenter skulle placeras, äro mycket obetydliga till sin omfattning — 18:e sektionen t. ex. har endast en personal av 172 man och en del andra sektioners personal utgöres endast av cirka 300 å 400 befattningshavare. Naturligtvis kan för övrigt den inspektionstjänst, som det här är fråga om att tillgodose, lika väl skötas genom befattningshavare i annan något lägre befattning som genom de nya befattningshavare, som skulle åstadkommas genom Kungl. Maj:ts förslag.

Med hänvisning till vad jag här ovan anfört, tillåter jag mig alltså att hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 150, evad i densamma påyrkas uppförande i kungl. järnvägsstyrelsens avlöningsstat av 19 nya byrå-assistentbefattningar.

Stockholm den 26 mars 1918.

Ernst Hage.